

DE VOLLE LADING

16-7-2025 - Uitgave Volle Lading Groep

Pag. 3

Standvastigheid
bij AMPT MVII
leidt tot succes

Vakbonden
sprekensich uit

pag. 7

Zeelieden
nemen
heft in
eigen hand
pag. 8

**Vertragings-
tactieken bij
ILS en Matrans**
Collega's
eisen 7%
erbij

Voor dit jaar eisen de sjorders van ILS en Matrans een loonsverhoging van 7% bovenop de prijscompensatie. De ILS-directie komt niet verder dan 8% verspreid over een CAO van drie jaar.

De sjorders willen extra beloond worden omdat ze het zwaarste werk in de haven doen. Ze willen 7%, omdat er een gat in de prijscompensatie zit (en dat gat is gedurende de looptijd van de oude vierjarige CAO behoorlijk opgelopen). De sjorders staan in de startblokken om de strijd aan

te gaan. Eind vorig jaar legden ILS-ers al een paar keer met succes het werk neer voor een betere reiskostenregeling. In april deden ze dat opnieuw om vaart in de onderhandelingen te brengen. Dat is de enige manier om de eisen binnen te halen.

De directies willen er niet aan. De onderhandelingsdelegatie laat in een pamflet van 3 juli weten dat die loonsverhoging van 7% niet behoort tot de onderwerpen *"die wij direct met de werkgever kunnen bespreken en afspraken over kunnen maken."* Hoezo dat?

Een pamflet van 30 juni aan de leden bij Matrans geeft daar duidelijkheid over: *"Omdat hiervoor meer geld nodig is dan waar de normale tariefstijgingen in kunnen voorzien. Daarom zullen wij de terminal operators en rederijen gaan uitnodigen om samen met ons hierover afspraken te gaan maken."*

Op 7 augustus gaan de onderhandelingsdelegaties van ILS en Matrans bij elkaar zitten om die strategie verder uit te werken.

De raarste omweg ooit

Een extra tariefstijging om de looneis van 7% te betalen? Die arme ILS en Matrans zouden daar niet genoeg geld voor hebben? De bond als buffer? Dit is wel de raarste omweg die we

ooit hebben gezien. De normale gang van zaken is toch dat ILS en Matrans met hun opdrachtgevers onderhandelen over de tarieven en dat de bonden knokken voor de arbeidsvoorwaarden?

Normaal gesproken moeten er acties volgen als ILS en Matrans niet aan de eisen tegemoet komen. Die acties raken ILS, Matrans, de terminals en de rederijen. Ergens wordt er dan een akkoord gesloten. De kosten van dat akkoord worden in eerste instantie gedragen door ILS en Matrans. Minder winst of meer verlies voor Vervat is niet de zorg van de havenarbeiders. ILS en Matrans zullen altijd manieren zoeken om de lasten op het personeel en de opdrachtgevers af te wentelen. Dat is hoe het kapitalisme werkt. Tijdens de acties bij APMT MVII is de bond – terecht – toch ook niet eerst met de klanten van APMT MVII gaan praten over de noodzakelijke stijging van de tarieven?

Vakbondsdemocratie

Het is een verkeerde voorstelling van zaken om te doen alsof er geen conflict is met ILS en Matrans. Alsof de directies van goede wil zijn, maar de opdrachtgevers de goede verhoudingen verstoren. Wint hier de wens het van de werkelijkheid? We moeten stoppen met dro-

Vervolg - ILS en Matrans

men: aan acties valt niet te ont-
komen. Acties georganiseerd
door de vakbondsleden en hun
collega's zijn de enige manier om
paal en perk te stellen aan het
geneuzel, de eisen binnen te ha-
len en van de bond een strijdor-
ganisatie te maken.

Die acties zullen uitdrukking zijn
van orde en discipline: vasthou-
den aan de eis van 7%. ILS en
Matrans moeten over de brug ko-
men.

**Eén keer 4%
en vier keer
2% in drie
jaar bij
APMT MVII**

**Wat
stand-
vastigheid
en eendracht
tot stand kunnen brengen**

Lachende gezichten bij de collega's van APMT MVII. De directie wilde tijdens de CAO-onderhandelingen niet tegemoet komen aan de eis van twee keer 5% loonsverhoging bovenop de prijscompensatie in een tweejarige CAO. Het was duidelijk dat er met praten niet veel ging veranderen. Daarom namen de collega's op 3 juni zelf het initiatief tot korte werkonderbrekingen en langzaam-aan acties. De acties raakten APMT hard. Er heerste een grote solidariteit: iedereen deed mee, overwerk werd niet verricht, boten raakten serieus achter op hun vaarschema's.

Op 12 juni was het zover. De directie bond in. Per 1 januari dit jaar is er een loonsverhoging van 4% en in de twee jaar erna per 1 januari en 1 juli steeds 2%. Een resultaat en een strijd waar heel werkend Nederland een voorbeeld aan kan nemen. Als de leden zelf in beweging komen, dan wordt de bond de strijdorganisatie zoals het bedoeld is. Een goed voorbeeld voor de collega's van ILS en Matrans, die voor soortgelijke keuzes staan.

Solidariteit van werkers met Palestijnse volk groeit

In Europa groeit het aantal werkers dat met hun bonden actie voert tegen militaire transporten naar Israël. Begin juli weigerde luchthavenpersoneel in Parijs om militaire lading bestemd voor Israël te verwerken. Eerder in juni riep SUD Aérien op tot een boycot van de vracht van het Israëlische Elbit Systems via dezelfde luchthaven in Parijs. Havenarbeiders in Fos-sur-Mer weigerden soortgelijke vracht te verwerken.

Ook werden oproepen gedaan in Piraeus, de haven van Athene. De havenarbeiders daar hebben meerdere acties ondernomen om verschepingen van wapens te voorkomen.

Hun bond – ENEDEP – roept op tot bredere mobilisatie om het aanmeren van het schip Ever Golden te voorkomen. Het heeft staal aan boord voor het Israëlische leger.

In het Verenigd Koninkrijk hebben werkers actie ondernomen tegen Elbit Systems en Rafael

Advanced Defense Systems. In Zweden stemden havenarbeiders eerder al voor een algeheel embargo op militair materieel van en naar Israël. In Italië hebben havenarbeiders in Genua acties georganiseerd om militaire vracht te blokkeren – meest recent op de luchthaven van Brescia.

Onder druk moeten staten en bedrijven nu ook maatregelen nemen

Spanje en Marokko hebben Maerskschepen met wapens voor Israël geweigerd. De Spaanse staalgigant Sidenor heeft alle handel met Israël gestopt na zware druk van demonstranten. Maersk heeft toegezegd geen goederen meer te vervoeren voor de illegale Israëlische nederzettingen op de West Bank. Een actie tegen een schip van ZIM of Maersk in Nederland zou een grote solidariteit betekenen met de bevolking van Gaza, die nu uitgemoord wordt.

Oorlog van Israël tegen Gaza

Vakbonden spreken zich uit

Vakbonden bemoeien zich steeds nadrukkelijker met acties tegen de oorlog en de uithongeringstactiek van Israël tegen Palestijnen. Op 4 juni gaf de MUA (Maritime Union of Australia, waar Australische havenarbeiders lid van zijn) een verklaring uit. Op 24 juni volgde ETF (European Transport Federation, onderdeel van ITF). Hieronder worden een aantal delen van die verklaringen afgedrukt:

ETF: Tijd om naar de stemmen van de arbeiders te luisteren

Wettige protesten en de weigering om militair materieel te vervoeren zijn legitieme gewetensuitingen die bescherming verdienen... Van havens tot luchthavens komen werknemers in actie om de humanitaire waarden te verdedigen – en de European Transport Workers' Federation (ETF) staat resoluut

*Vervolg
op
blz. 7*

Uitgangspunten De Volle Lading

1. We maken ons met offensieve eisen sterk voor de belangen van de havenarbeiders en de jeugd die in de haven gaat werken.
2. We helpen de strijd voor die belangen te organiseren onder andere door de vier-wekelijkse uitgave van de Volle Lading.
3. We werken democratisch. Iedereen kan zijn inbreng hebben. Vrienden die de strijd van de havenarbeiders ondersteunen zijn welkom.
4. We ijveren voor vakbonden die strijdbaar en democratisch voor de belangen van de werkers opkomen.
5. We zijn onafhankelijk, ook financieel. We accepteren alleen financiële bijdragen als ze zonder voorwaarden worden gegeven.
6. We staan open voor gedachten over een andere maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking van de werkende mensen - dat geeft richting aan onze strijd.
7. We werken aan de versterking van de internationale solidariteit van de havenarbeiders.

De Volle Lading is een uitgave van De Volle Ladinggroep - van collega's voor collega's in de haven. Bij de Volle Lading kun je leren vechten tegen onrecht en tegen de oorzaak van het onrecht: het kapitalisme. En gooi gerust wat geld als steun in de pot. De Volle Lading draait zonder subsidie - want we willen onafhankelijk blijven.

www.vollelading.nl

info@vollelading.nl
Telefoon: **06-42492000**
06-40393842

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

Steun De Volle Lading

Via deze QR-code
een bedrag overmaken als steun. Alvast
bedankt!

NL54INGB0004428359 o.v.v. 'DVL'

aan hun zijde... De weigering om deel te nemen aan geweld onderstreept de prijszwaardige vastberadenheid van de arbeidersklasse om in opstand te komen tegen regeringen die medeplichtig zijn aan oorlog... Oorlog mag nooit genormaliseerd worden. Het is tijd om naar de stemmen van de arbeiders te luisteren, de mensenrechten hoog te houden en een toekomst op te bouwen die geworteld is in gerechtigheid, waardigheid en vrede.

MUA:

Wij veroordelen krachtig de blokkade van de Israëlische regering, die sinds 2 maart van kracht is en die de toegang van voedsel en humanitaire hulp tot Gaza heeft beperkt en waardoor meer dan twee miljoen Palestijnen het risico lopen op massale hongersnood...

Wij verzetten ons tegen de escalatie van de militaire campagne van Israël in Gaza, inclusief grondinvasies in zowel het

noorden als het zuiden, intensievere luchtaanvallen en het uitgesproken voornemen van de Israëlische premier Benjamin Netanyahu om de controle over de Gazastrook over te nemen en honderdduizenden Palestijnen met geweld te verdrijven... Wij zijn onwrikbaar solidair met de arbeiders aan de frontlinie – vooral gezondheidswerkers – die hun leven riskeren om voor de gewonden en hongerenden te zorgen te midden van bombardementen en blokkades...

De MUA roept op tot een einde aan de bezetting van Palestina door Israël en een rechtvaardige, duurzame vrede, gebaseerd op resoluties van de VN-Veiligheidsraad – inclusief de ontmanteling van illegale nederzettingen, de terugtrekking van Israël uit de bezette Palestijnse gebieden en de verwijdering van de scheidingsmuur... Erkenning van de Palestijnse staat is essentieel voor de verwezenlijking van het recht van het Palestijnse volk op zelfbeschikking in een vrij en onafhankelijk thuisland.

Griekenland

tiendaagse staking gewonnen door eigen inzet

Tien dagen lang staakten Griekse zeelieden met hun bond PENEN met succes tegen gewetenloze rederijen die gesteund werden door de regering en het staatsapparaat. Deze stakingen vonden plaats op schepen die tussen Patras, Igoumenitsa en Italië varen. De zeelieden wonnen door op eigen kracht te vertrouwen en het heft in eigen handen te nemen.

In de tien dagen hielden ze 22 stakingsvergaderingen en meer dan 40 bijeenkomsten van de stakingscomitees, die door PENEN op ieder schip werden gevormd. Alle beslissingen werden unaniem door de zeelieden zelf genomen.

Repressie getrotseerd

De regering en het staatapparaat stonden vierkant achter de rederijen. Politieagenten arresteerden 22 zeelieden. Rechters verboden leden van de vakbond PENEN de toegang tot de haven. In totaal werden zes uitspraken gedaan, waarin de

stakingen als illegaal werden veroordeeld. Al deze maatregelen kon de strijdwil niet verminderen. Ze versterkten juist de eenheid en solidariteit.

De rederijen moesten dan ook toegeven aan een aantal belangrijke eisen van de zeevarenden, zoals twee vrije dagen per maand buiten de scheepsdienst, de gelijkschakeling van de lonen conform de CAO voor de kustvaart, het herstel van de CAO conform Presidentieel Besluit 177/74, de invoering van expresdiensten, het intrekken van de aanklachten tegen de stakers en de verdubbeling van de parkeervergoeding.

Het heft in eigen handen

Maar het belangrijkste winstpunt is de les, dat de arbeiders wonnen omdat zij de leiding in eigen hand namen. Het is een overwinning voor de gehele strijdende arbeidersbeweging, ook buiten Griekenland. De Coördinatiegroep van de Internationale Havenwerkersconferentie verklaarden zich solidair.